

INNEHÅLL:

Att nå människan
Tibet, landet med nya uppgifter
Minneslista nr 4
Våra vänner från rymden
Förntida visa ord, Talens tolkning
(forts.fr.föreg.nr)
Kärlek-Vishet
Vår andliga hierarki
Gralen-Nattvardskalken
Mot högre världar
Några dikter

Tidskrift i stencilform från
GRALSVÄKTARNAS SAMFUND,
Möregatan 8, 1 tr.ned, Stockholm
tel.08/ 25 23 44; 43 05 79

Systerlogen i Göteborg:
tel. 031/ 16 47 32

Samtliga artiklar är, när annat
ej anges, skrivna av
ELISABETH STÅHLGREN.

Enstaka exemplar av tidskriften kan erhållas från Naturförlaget,
Box 5324, 10246 Stockholm till Kr. 1:50. Vi beräknar utkomma
med 8 nummer under årets vår- och höstterminer. Prenumerations-
pris pr år Kr.12:--

ATT NÅ MÄNNISKAN

Vi söker kontakt med en läsekrets som är vaken för det annorlunda i tiden, som inser att händelserna ställer oss inför problem nödvändiga att lösa och som känner att större krav ställs på oss idag än någonsin tidigare, därför att våra egna intressen inte kan tillgodoses utan att omgivningens samtidigt blir tillfredsställda. Vi är beroende av varandra som aldrig förr, ty världen har krympt ihop så att folken på andra sidan oceanerna har blivit våra grannar. Det vi idag upplever, såväl inom det politiska livet som i samhälle och familj, utgör kontentan av långa tidsskedens erfarenheter, ty det är kavalkader vi nu genomlöper, upprepningar av det en gång tillryggalagda, och det ställer krav på att beslut fattas som är avgörande för kommande tidsålder. Därför behöver alla kategorier råd och upplösning.

Det är att märka hur människan alltmer fått upp ögonen för det uppenbara förhållandet att hon själv är ensam ansvarig för de olyckor som hemsöker världen. Maktbegär, stridslystnad och penninghunger heter de tre drivfjädrarna till nöden på vår jord.

Ett rätt maktbegär skall framväxa ur det forna låga genom ökad visdom hos individen. Makten över medmänniskan skall han förvärva endast för att leda honom fram till en bättre tillvaro med blicken riktad mot andliga värden. Numera erbjudes undervisning som klarlägger våra möjligheter att möta katastrofer som väntar och att komma igenom dem utan existenshotande men. Kunskap förvärvas genom studier i kosmologi; så som de kosmiska världarna löser sina problem så skall ock vi lösa våra, ty regeln, så ofta upprepade, säger: som ovan så nedan. Stridslystnaden är vi på god väg att övervinna. Vi känner krigets verkningar och vägrar att ge oss in i sådana äventyr. Den kamp som äger rum mellan samhällsklasser har mer med penninghungern att göra än med stridslustnaden; det begäret skall stävjas genom att den stressade människan inte längre orkar hålla fast den kraftförgörande prestigehungern. Så får hon i sin nöd vända sig till andevärlden och be om befrielse från det egna tvångskravet.

Vi går mot andligt uppvaknande. Horisonten ljusnar inför den nya dagens ankomst. Vi skall hälsa den med glädje och tilltro.

TIBET, LANDET MED NYA UPPGIFTER

I förra numret av denna tidskrift talade vi om hur Tibet genom tiderna i sitt avskärmade tillstånd verkat som vår världs andliga överhuvud. Så som den mänskliga hjärnan är avstängd från yttervärlden genom kraftiga ben, som skyddande välver sig över dess ganglier, så har Tibet varit inneslutet mellan höga bergsformationer, som isolerat folket från grannländerna. Ingen utomstående har fått träda över deras tröskel. Så har också detta folk utvecklats till ett särpräglad släkte med en skara visa män som i vetande skilt sig från andra.

Deras uppgift är nu slutförd, fientliga arméer har vält in över deras gränser, men trots ockupationsmaktens brutala behandling eller kanske just på grund av denna har deras kärnfulla kraft inte mattats. I lidande härdas människan, den starke blir starkare, och sådana tillgångar vet vår styrande hierarki att väl tillvarataga. De rika erfarenheter denna stora grupp ur landets andlighet utvalda har samlat under århundraden kommer så till fortsatt användning, nya uppgifter tilldelas dem och vi skall försöka få rätt föreställning om vari dessa består.

Så som detta folks andliga elit, lamorna i klostren, givit impulser till mänskligheten över hela jorden att i tanke och handling söka det rätta och sanna, så skall de fortsätta att låta oss uppbära frukterna av sin vishet, dock inte längre i form av utsända stimuli. Deras verksamhet skall överflyttas till att istället omfatta ett uppsamlande i deras eget väsens högre kroppar^{av} resultatet av allt det som skapats fram under århundraden av mänskligt tänkande och mänskliga handlingar av hög kvalité. Över hela jorden.

Att på detta sätt samla upp ur jordens kraftlinjer, det är de mänskliga jordströmmarna, det är att göra synteser av andligt slag. Uppfattar vi rätt hur denna process tillgår bringar det oss stor förtjänst, ty vi har här nya ting att lära. Därtill fordras en förändligad form av tänkande, en omställning från det förut vanliga till abstrakt inriktning. Ty sedan lägsta planet är övervunnet och astralplanet tagits i besittning av den vakna människan, skall på detta plans lägsta sfär - det är den lägsta 7:e delen av dess 7-tal - hela lägsta planets erfarenheter genomgå i syntesens form.

Verkställandet av denna sammankopplande process sker över lamornas högsta andliga överhuvud, Dalai Lama Denne man har i sitt väsens högre kroppar under århundraden i olika inkarnationer men dock gestaltande samma Jagväsen, upptagit det överskott av andligt tänkande som utgått från lamorna. Han har även i sig upptagit de i lamorna samlade erfarenheter som i akashans*form utgått vid deras död. Det av Dalai Lama så uppsamlade innehåller i sig kontentan av allt lamornas vetande. I detta ligger begreppet syntes. Det är den samlade kraften i varje tankehandling som så tillvaratagen bildar denna syntes, och så fullbordas verkan av hela lägsta planets rätta tankeverksamhet.

Detta bildar grunden till vårt nya plans erfarenheter, som skall ge oss möjlighet att utnyttja alla de färdigheter som Tibets lamor ägt kännedom om och som tillkommer oss på astralplanet att bruka. Det är detta vi kallar ett plans uttrycksmedel.

Kommande dagar skall ge oss förmåga att bruka det som så givits oss av vetande i upplagrad form.

*Akashan = i eterkroppen från hela livet samlad totalbild av människans alla handlingar, att som en hopsamlad ledtråd följa från liv till liv. Det är "naturens minne".

Många råd ges åt allmänheten i våra dagar, det är trafikproblem som rätt skall lösas eller det är hälsan som bättre skall skötas. Men vem ger råd hur vi skall handskas med det som ömtåligare är och svårare att bemästra för var dag som går: sinnets rätta jämvikt inför alla påfrestningar?

Det räcker inte att säga till våra medvandrare på livets väg att de bör göra så eller så för att uppnå det eller det målet, vi måste framlägga påtagliga bevis för att våra anvisningar leder till det utlovade målet.

Just detta avses med böcker som skrivs, broschyrer och tidningar som distribueras. Vi vill bevisa med åskådliga exempel ur levande livet hur tillvarons lag verkar för att få till stånd en ändring i det mänskliga livsmönstret. Ett vaket intresse råder inför hälsans bibehållande, men de flesta besinnar inte att hälsa och sinnesjämvikt är lika delar av samma storhet; utan det ena vinnes inte det andra. Det talas ivrigt om naturens krafter och ingen förnekar deras ofelbara verkan, men varför skall det vara så svårt att tro att vi har rätt att äga herravälde över dessa krafter? Inte endast ifråga om hälsan kan de utnyttjas, det gäller allt som möter oss på vår levnads stig.

Vi har så länge varit hemfallna under Lucifers välde, därför är det svårt att acceptera det förhållandet att vi numera är fria från honom. Vi ser så mycken ondska omkring oss och tror därför inte på vår frihet. Men om vi ville inse att det onda som sker i dessa sista dagar är kavalkader, snabba genomlopp under upprepning av allt vi genomlidit på lägsta planet, repetitioner av det gamla varav allt verkar renande istället för skadegörande, då kunde det bli en annan utgångspunkt för bedömningen.

Händelsernas mönster ligger utbrett i "Johannes' Uppenbarelse", där beskrives hur jorden, vattnet och luften förorenas genom mänskliga åtgärder och vi finner, om vi rätt tolkar det framställda, att det handlar om den befriade mänskligheten. Glöm inte detta: vi är befriade. Utgallringen sker i denna skadegörelsens spår, men vår färd över till nästa utvecklingsplan i ordningen är samtidigt verkställd. Detta vill vi lära alla förstå.

När insikten om denna sanning upptagits i ert väsen, då är ni färdiga att lära utnyttja de uttrycksmedel som hör till detta nya plan. Vad menas då med "att utnyttja dem"? Det är att begagna nya metoder i vårt livsmönster, bruka nya färdigheter varav många går under beteckningen "under". Men vi kallar dem inte så, ty när klarhet vunnits om dessa tings funktioner, är det magiska i ordets betydelse borta.

Det vi bland mycket annat har att lära är att tillförsäkra oss herravälde över många naturens krafter. Villkoret för dess rätta bruk är en ren vilja, uppriktig förståelse för kärlekens lag samt längtan efter vishet. Många är de som äger dessa egenskaper, men självtillit saknas. Om ni blott inte förnekar att ni äger dem, då råkar de in under ert välde. Och att rätt bruka de krafter som omger oss, till detta fordras att viljan inriktar sig på att vara deras herre i ödmjuk underkastelse under den Högstes vilja.

Vi kan bruka denna nyvunna kraft till allt som möter oss i det dagliga livet. Att råda över oss själva är första steget, sedan råder vi över de ting som kommer i vår väg, undviker förargligheter, upptar motigheter med att bagatellisera dem, möter ett motstånd så att det viker, behärskar varje rörelse så att vi inte trampar fel samt leder våra impulser till handlingar med bästa möjliga resultat.

Detta är några exempel på vad som kan vinnas med viljekraftens utnyttjande. Vi har beviset för dess sanning i allt vi ser omkring oss. Den som obetingat litar på att viljan till rätt bruk av krafterna leder rätt är suverän och om han samtidigt vet att kombinera denna viljekraft med ett ödmjukt sinne underställt den Högste, som i sin tur är vår viljas herre, råkar han inte vilse.

Denna lag skall vi alla minnas, och stora ting kommer så att uträttas.

Många av våra läsare har säkert hört talas om de budskap som förmedlats till oss från BOREALIS, en av dem som väntar i de stora moderskeppen i vår stratosfär, beredda att bistå oss den dag olyckan bryter in över våra kontinenter, en olycka som skall bli till den största lycka när allt är genomlidet. Hon kallar sig Borealis för att betona att hon har sitt ursprung i Norden. Hennes namn står i samband med namnet Bore; isguden Kung Bore i vår kalla Nord känner vi ju alla till.

De flesta sätter säkerligen inte våra vänner i rymden och deras närvaro hos oss i samband med det som hör till vår äldsta historia, dock är det så att den Nordiska Gudasagan hör samman med dessa väsen. Vi har svårt att tro att det finns varelser i andra världar som står vårt människosläkte nära, men dock inte är underkastade lagen om födelse och död som vi. En av orsakerna till att nordbon gav sin hjälpende hierarki benämningen gudar, var just det förhållandet att dessa inte genomgick dödens process så som han var tvingad att göra. Deras livsrytm var en annan, däri deras storhet.

Många av dem som vistas i vår stratosfär är identiska med våra gudar från asatiden, vilka ock är desamma som vår andliga hierarki, våra Mästare. När ni hör att de nordiska gudarna är identiska med våra Mästare och kanske förskräckes inför en sådan jämförelse, väl påminnande er den uppfattning ni från barndomen fått om dessa gudars fel och brister, då får vi inte glömma att de skildringar vi äger om dem är färgade av karaktären hos ett folk i gammal tid med en kultur där klubborna användes som argument vid tvister och där huvudena rullade när släktets ära stod på spel. Förgäves sökte den blide Balder likt Kristus i senare skede sprida läran om broderskap och frid på jorden, men hans öde blev ju också detsamma som denne Kärlekens budbärares öde blev. För nordbon var blodshämnd ett naturligt sätt att reagera på angrepp, och så tilldelade han sina gudar de egenskaper han själv satte högst, krigiskt sinne, fysisk styrka och dödsförakt. Vi må korrigera denna karaktäristik över gudaskaran om vi skall få en rätt bild av förhållandet.

En sådan sannare bild av dessa höga väsen får vi genom att lyssna på dem som i våra dagar väntar på att få ge sig tillkänna inför människosläktet och vi kan bland dessa igenkänna en Balder eller en Freja ur våra gamla berättelser. Ty även om styrka och mod är deras egenskaper idag, är det andra bilder som framträder i skildringarna av dessa våra rymdvänner, som ännu så länge får visa försiktighet vid sitt framträdande inför oss. Men när Uppenbarelsebokens Vilddjur är slaget, och det skall ske i våra dagar, då får vi alla möta dem i igenkännandets glädje.

Vilddjuret som förnekar deras tillvaro trots upprepade möten med dem, det är vår världs krigsmakt som känner fruktan därför att de tilldelar dem krigiska avsikter i enlighet med den egna karaktären, det är vidare regeringarna som bevakar sin makt och för det tredje är det finansvärlden som ser sitt välde falla i spillror den dag vi lär oss de vetenskapliga färdigheter dessa våra vänner besitter.

Vi får visst inte förneka, när vi talar om våra vänner, att även lägre stående väsen lyckats tränga igenom den skyddande barriär som omger oss, de har gått i land på vår jord ur sina UFO och skrämt mötande jordevarelser. Men detta skulle kunna förhindras om inte Vilddjuret med sina negativa, fientliga tankeformer öppnade vägar där spärrar kunde verka. Ty det negativa möter det negativa och så blir förvillelsen stor.

Vi skall glädja oss över våra rymdvänners närvaro och endast söka kontakt med dem när vi känner att de söker oss. Deras arbetsuppgift är ofantligt stor, vår världs vara eller inte vara vilar i hög grad på deras axlar den dag det händer som alla väntar på. Därför skall vi lämna dem i fred, men visa vår tacksamhet över deras närvaro i form av vänliga tankar, uppskattande omdömen och ett modigt erkännande av vår tilltro till dem inför alla även inför dem som är skeptiska i vår omgivning.

FORNTIDA VISA ORD

(forts.fr.föreg.nr)

Det är inte meningen att den frigjorda människan i dagens värld skall låta sig bindas av den främmande makt som säges behärska våra löpande siffrer-tal och vars herravälde vi skulle vara underkastade. Talen är en bild av kosmos och i den mån vi lär känna detta kosmos förstår vi också dess bild. Så som kosmos råder över oss, men ger oss frihet när vi lärt lagen för skeendet, så får den okunnige böja sig för siffertalens makt men vara herre över deras påverkan när visshet uppnåtts om dess begränsning.

För att klarlägga hur tanken uppstått om denna deras makt över oss går vi till Zodiaken med dess 12 tecken vars välde människan alltid ansett sig vara underställd.

Kosmiska strålar träffar ständigt vår jord, de är av 7 olika slag beroende på att de ur Zodiakens tecken upptar kraft av olika styrka och valör. Lagen för dessa strålars påverkan har utarbetats i gångna tider på basis av utförda beräkningar med gjorda erfarenheter i anslutning till skeendet. Det har genom tiderna visat sig att värderingarna överensstämmer med det inträffade, och så har lagen för dessa krafter verkningar utarbetats.

Ifråga om siffertalen gäller samma regel som vid bedömningen av påverkan från Zodiakens tecken: DET ÄR VI SOM ÄR UTGÅNGSPUNKTEN FÖR VÄRDERINGEN, inte siffertalen. Så som den avancerade människan på sitt nya plan med viljan behärskar kraftverkan från Zodiaken, är hon även herre över talens kategori. Ty regeln säger: STJÄRNORNA ÄR VÅR JORDISKA LEDNING, när vi lämnat lägsta planet har ledningen övergått till det egna Jagmedvetandet med viljan som bestämmande faktor.

När vi därför behandlar talens påverkan på oss är det för att tala om hur lagen uppstått, vilka ursprungliga krafter denna lag bygger på samt för att påvisa att inte endast blind vidskepelse dikterade den gamla respekten för talens innebörd. Lär vi oss förstå hur tanken arbetade i den uråldriga visdomen, får vi aktning för denna och vår benägenhet att överskatta vårt moderna vetande dämpas ned.

Med detta är sagt att vi inte skall låta oss behärskas av vad på dessa rader utläres, och särskilt inte av det som säges om olycksbringande tal, ty vår vilja skall vara herre över naturens krafter. Dock, för att uppnå detta, måste vi möta dem i KÄRLEK-VISHET. Den som har detta väl i minne kan gå vidare i

TALENS TOLKNING I NUMMERBETYDELSE

5-talet är det sökta så tillvida som människans 5:e kropp, det är Jag-kroppen, återstår att lära känna och rätt placera. Hos flertalet av människosläktet är denna Jag-kropp ännu inte färdigbildad i det att medvetandet om Jagets vandring från inkarnation till inkarnation ännu inte upptagits som erfarenhet. Så länge människan vägrar acceptera denna klara sanning förblir 5-talet det sökta talet. I egenskap av det inte färdiga är talets innebörd det vanskliga, det osäkra, det inte klara; det innebär det ofullbordades hela osäkerhet. Dess sammanställande med andra tal avgör dess vidare innebörd.

Emellertid skall vi förstå att det vi söker är avsett att bli funnet. Det sker genom att vi höjer vårt Jag-medvetande. Vi söker fullända vår Jag-kropp genom att uppnå kunskap om vårt Jag, det skall bli en del av vårt medvetande, gripas av vår erfarenhet. När detta har skett är tyngdpunkten överflyttad till nästa tal i ordningen, till 6:an.

Så kan vi genom att lära känna lagen för krafternas verkningar övervinna tyngden i talets verkan. Det maktpåliggande i denna kamp om herraväldet över naturens krafter ger oss segerglädje, och så skall vi finna att det vanskliga i talets innebörd övergår att bli fördelaktig verkan, så som alla ojämna tals påverkan bör vara vinstgivande. Så förändrar det ena efter det andra av talens värde sin förra innebörd allteftersom mänskligheten går framåt på sin utvecklings väg. Det förut ogynnsamma blir vinstgi-

vande, ty lagen säger att ett fortskridande på evolutionens väg ger gynnsammare aspekt på i tillvaron verksamma krafter, under vars inflytande vi än så länge står.

6-talet är det dubbla 3-talet. Det betecknar ett sammanförande av två harmoniska delar till en enhet och betecknar dubbelhet av inte fördelaktig verkan. Det dubbla 3-talet är ett nedtyngande av den första enkla 3-talsprincipen och kan betraktas som ett tal vars betydelse är tyngd med nedpressande verkan. 6:an är det svårgenomträngda, det tröttande, som i varje sammansättning blir till sin egen framträdande egenskap av fasthållande.

Även här har vi möjlighet att spåra en förändring till det bättre. Det krävs dock arbete för frigörelse från talets verkan. Så som 5:an är det sökta är 6:an det tal som därefter skall uppnås och det sker när vi blott lyckats tränga igenom den hårda mur av motstånd som möter oss i detta tal. Kvar står emellertid känslan av kamp för att verkställa den frigörande processen.

Så kommer vi till 7-talet, hela universums tal, det fullbordat mänskliga, alla kroppars och världars fulländning på vårt utvecklingsfält. Det är ett lyckotal för de flesta av oss, det innebär kunskap om sammanhang i det hela. Att indela sin verksamhet i 7-tal betyder att få in ett rätt system i arbetet, ett system som ger rytm och balans, som skänker tillfredsställelse och harmoni.

7 är ljusstakarna med levande ljus som pryder altarna i våra kyrkor, 7 stjärnor håller Gud Fader i sin högra hand när Han visar sig för Johannes i berättelsen om dennes uppenbarelse. 7 är också veckans dagar, en indelning som bygger på den uråldriga visdomen.

Varför är då 7-talet ett så betydelsefullt lyckotal?

Därför att i detta tal ligger den gudomliga 3-enigheten jämte det 4-tal som är den färdiga människans tal. Utgången från 3:e principen i denna 3-enighet skapar Den Helige Ande genom serier av utveckling denna människa som plan efter plan växer fram ur lägre former mot allt högre, för att efter den 4:e stora rundeln framträda i färdigt skick. Till Guds avbild skapade Han henne. 4 stora omlopp har hon kämpat sig igenom, så är då 4-talet - människans tal - tillsammans med 3-enigheten att betrakta som det ur mänsklig synpunkt sett fulländade talet.

8-ans tal är inte gynnsamt emedan dess verkan är det övermodigt straffbara. Att gå ut över sig själv är att gå in i det osäkra och famlande, söka fotfäste där stöd ännu inte åvägabragts. Den liggande 8-an är evighetens tal, det vi i vår jordetillvaro ännu inte lärt förstå och som skall läras under lidande. Dess tecken är det gränslösas land som vi har att så småningom erövra. 8-an är det dubbla 4-talet som vi först då når när vår nuvarande tillvaro, som är det uppnådda 4-talet, fördubblats. Det sker genom mödosamt arbete och lång strävan, men när målet nåtts överträffar resultatet all genomgången ansträngning. Målet betyder frid över alla mått.

Så ser vi hur varje tals verkan visar tendens att övergå och förändras till det mera fördelaktiga genom vår utveckling mot högre förståelse för innebörden i att sträva efter framgång i vårt andliga växande.

(forts.i nästa nummer)

KÄRLEK - VISHET

Den värld som omger oss är fattig på kärlek. Därför söker vi nå kontakt med de sfärer där levande väsen äger det vi saknar, till kärlekens riken söker vi oss, till den värld som aldrig överger oss vadhelst människan än företar sig för att bryta ned dess påverkan på våra sinnen. Ty den kärlek som sänder sin strålgång över vår värld kan aldrig fråntas oss. Dess verkan går genom tiderna spridande sin välsignelse över oss och över alla kommande släkter.

Från vår världs andliga hierarki - det Stora Vita Brödraskapet - stiger avatarer ned när nöden härskat till övermått, de tar sin boning bland oss och den välsignelse deras förkroppsligande medfört har verkat på människosläktet under århundraden. Profeter kallades de i gångna tider. Stor är emellertid ej den skara som rätt uppfattat den genomgripande inverkan de haft på livet och utvecklingen. Det är den andligen vakna människan förbehållet att uppskatta vad de fört med sig. Alla har de haft samma avsikt med sitt nedstigande i den tunga materien, att bryta sönder de bojor av kärlekslöshet och oförnuft som människorna dignar under. Hur mycket den enskilda individen lär sig av dessa Mästare beror på i vilken grad sinnet är öppet för den påverkan han blir utsatt för. Inte endast för att trösta och torka tårar har de stigit ned utan ock för att väcka till besinning.

Det är signifikativt att just när världen är färdig att lägga om sitt tänkande i rätt riktning kommer budskapet om tillvaron av det Stora Vita Brödraskapet på jorden till allmän kännedom. Det var teosoferna som först bringade oss vetskapen om dem, men världen lyssnade inte. Det måste hända ting som tvingar människan till det hon inte vill göra godvilligt, lidandet skall lära henne lyssna. Att veta att det finns väsen på vår jord, så dränkt i mörker, väsen som vill vara våra bröder, att veta det borde få varje rättsinnig människa att höra upp med sitt gamla tänkande och gå in för ett nytt. Låt oss ta emot det nya med hjälp av

VÅR ANDLIGA HIERARKI.

KÄRLEK -

De kyrkans män som har till uppgift att leda vår andliga utveckling skall en dag lära sig förstå att kärleken inte lyder under lagfästa stadgar. Kärleken skall älskas fram. När den tvingas in i bestämda fåror går något i dess väsen förlorat, den inspirerande hänförelsen som leder bort över alla begränsningar.

Under den kamp som utkämpas mellan oliktankande inom religionernas vida nät går som en underton av skönaste musik det kärlekens verk som är, var och skall förbli det bestående genom alla tider. Att känna kärlekens hemlighet är att glömma sig själv, att leva för det som når bortom alla konventionella lagar. Vi möter det i sällsamma ögonblick av visionära syner, då den omgivande världen upplöses och nya vidder träder fram för ögat och förtäljer om en kärlek som övergår allt förstånd, om en frid så sällhetsmättad att jordens barn aldrig smakat den.

Detta är de nejder där kärleken får sin fulländade förklaring. Det är en värld som vi alla kan komma i kontakt med, inte endast i flyktiga ögonblick. Vi når den genom att tryggt överlämna oss åt den andliga hierarki som leder oss utan att röja sin närvaro. Det är från dem vi får impulser till andlig verksamhet, de utsätter oss för stimuli som kommer oss att angripa det onda i vår omvärld. De förmår oss att tänka om. Vi möter dem i snabbt övergående förnimmelser i något annorlunda i det oss omgivande.

Den tillvaro vi är förtrogna med i det dagliga livet kan transformeras genom ett nedförande till denna världen av det som utgör det bestående i den omgivning vi visionärt skådar. Där var vi ett med de älskade föremålen, deras lycka var vår lycka, de as skönhet var vår.

Så skall vår värld en dag gestalta sig. Våra ökade vibrationer, som alltmer börjar uppfattas av var man skall leda oss fram till ett nytt tänkesätt. Vår strävan att lägga nya ägodelar till de redan samlade skall glömmas inför lyckan att vara till i en värld utan prestige hunger. En ton skall ljuda genom vårt väsen och sprida sin klang till dem som vill lyssna till melodier av sådant välljud. Den gåva våra Mästare skänkt oss vid nedstignandet har inte blivit förödd. Den lever som en ton från vårt strängainstrument för att vi skall minnas att kärlekens verk är av evigt värde. Den sådd de utspritt skall bära frukt. Om än människor låtit kärlekslöshetens sådd följa i dess spår skall vi finna när skörden är färdig att bärgas att det onda fröet förkvävts av kärlekens starka makt. Vi får lära att det goda alltid råder över sin motsats. Ty eftersom det onda är det negativa och utgör det icke bestående, måste det vika likt skuggan inför solstrålens genomträngande klarhet.

Vi har rätt att hoppas att den dag snart skall randas då detta förverkligas. Tiden är inne för en ny värld att träda fram. Mänskligheten har vaknat till insikt om det goda som kan framkomma ur detta nya. Det är inte lösa hugskott uttalade av förvirrade sinnen, det är klara sanningar utgångna från våra Mästare. De låter oss veta att nya sätt att lösa våra problem har vuxit fram. Det gäller att lyssna till de röster som höres. Människan får inte längre stå likgiltig inför de manande ropen. Hon vill känna en kärlek genomströmma sig som inte förödes, den som är av evighetsvärde.

De gamla brunnarna ger intet vatten längre, vi vill söka oss till de källor varom det säges att de ger vatten varefter man inte längre törstar. Det gäller nya vattenflöden som vi måste finna. Religionen har sugits upp och ödelagts av teologien, som med sin känslökyla endast skänkt oss dogmer och förbud. Vi söker de källor som har sin upprinnelse i sfärer bebodda av andeväsen som känner kärleken. Vi söker dem och likväl är de oss alla nära, inom räckhåll för var och en som blott vill sträcka ut sin hand och möta dem och följa dem. Deras syfte är att sprida kärlekens värme över vår jord.

Nytt är inte det som bjudes, det är den urgamla visdomen som klingar oss tillmötes i nya tongångar. Det är DEN UNIVERSELLA RELIGIONEN vi finner. Den musik som vi trodde var förklingad har åter börjat ljuda, sfärernas musik får vi lyssna till och dess välljud skall föra oss in i en ny tillvaro. Där bli vi ett med det vi sökt så länge,

- VISHET

Den kunskap om andliga ting som vi efterforskat och som med möda utarbetats med intellektet förefaller oss vara helt ny för vårt medvetande. Men det är inte så. Vi har del i det förgångna och genom tiderna går en tråd av upplysande verksamhet anvisande de vägar forna tiders folk trampat för att nå vetandet om tillvarons sanna natur. Under varje tidsepok har de hämtat lärdom av de omgivande hierarkierna. Mer eller mindre nära har dessa väsen trätt i förbindelse med människan. I tider av nöd har den hjälpande handen varit utsträckt till stöd, men när välfärd rått har sinnet förslöats, och människan har fallit tillbaka på strävan efter snöd vinning och njutit dess frukter. Så har hon glömt att söka och fråga och har inte märkt att själens behov blivit eftersatta.

Detta är inte avsikten med vårt liv. Vi skall oavbrutit arbeta på att höja vår andliga insikt, på att vidga vårt intellekt. Ty liv betyder tillväxt. Utvecklingen befrämjas under hård kamp.

Det är av nöden att utformningen av den religion som skapats av den till jorden i inkarnation nedstigne Mästaren omfattar vissa föreskrifter som måste efterrättas. Men vi finner att fullgörandet av dem innebär att sätta kärlekens verk i system och detta bryter ner något väsentligt i kärlekens innersta väsen. Dess andra komponent, Visheten, måste föras in i sammanhanget om resultatet skall bli rent. Förståelse för denna sanning har inte de kyrkans män ägt som haft att fullgöra det ursprungliga verket, en fläck av deras sinnens otillförlitlighet besudlar det de åstadkommer. Så

har alla kyrkomöten inneburit inbördes strid. För varje gång kyrkans representanter samlats för att dryfta omgestaltningar i läran, har något av det ursprungliga gått förlorat. Det som utformats har blivit till dogmer att strikt efterleva.

Det Stora Vita Brödraskapet arbetar med det målet för ögonen att väcka oss till insikt om att religionen skall vara vars och ens individuella förhållande till sin Gud. Lagar och förordningar leder inte till de kosmiska världarna, dit vi syftar. I kärlekens gemenskap skall vi lära att finna värdet i kunskap hämtad från de andliga rikena, en kunskap som nu ligger öppen för oss att åtnjuta undervisning i.

När grunden är lagd för detta vetande skall vi ock lära se vad som väntar oss i kommande dagar. Just nu är det som sker så överväldigande. Så starkt engagerade är våra hjälpande bröder i sin verksamhet för att få människosläktet att förstå vad som är på färde, så starkt att vi borde känna det i dagens rytmer, som dock stegrats på ett felaktigt sätt. Våra höjda vibrationer vid färden över till det nya kosmiska planet har drabbat alla men åstadkommit hets och stress hos dem som inte är färdiga förstå vari det nya består. Om vi mottar det rätt skall det ge mera lugn i tempot, och när vi lärt det vi har att lära om det nya har det målet uppnåtts, ty det betyder kontakt med högre världar.

Vi må önska våra medmänniskor att de vaknar till besinning innan det har hänt som väntar vår jord, och om de likväl blir kvar i sitt sovande tillstånd må vi hoppas att det som bringar dem lidande leder i rätt riktning upp mot kosmiskt tänkande. Vi är färdiga för detta, vi må inte dröja. Vi skall alla lyckas en dag, de som blir efter får ta igen det försummade under tider av vanda och nöd. Men även i de rikena, där nöden råder, lever Guds kärlek. Vi skall förstå dem och vara dem behjälpliga i den mån vi kan.

Det Stora Vita Brödraskapet står oss bi. Vi kan förtro oss åt dem. De öppnar sina dörrar mot de världar vi äger rätt att beträda med den förstfödsrätt som blivit oss given från begynnelsen, och vi har att ta dessa rikena i besittning för att vi i vår tur skall ge ut av den Gudomens KÄRLEK-VISHET som lyfter alla.

VISA ORD:

Ur Emerson: Andliga lagar:

Vi vilar i det oändliga förnuftets sköte, som gör oss till mottagare av sin sanning och till organ för sin verksamhet. - När vi inser vad sanning och rätt är låter vi dess strålar genomlysa oss. - Om vi lever i sanningen skall vi se sanningen.

Ingen annan än du själv kan bringa dig frid, ingenting annat än den seger dina grundsatser vunnit.

Vi vet vilka ord som är laddade med liv, vilka inte.

Frukten har sin rot i okunnighet, lär känna livet och du skall förstå sanningen, och sanningen skall frigöra dig.

Ur Radhakrishnan: Idealistisk livssyn:

Den sanna religionen är hela människans reaktion inför hela verkligheten.

Ingen kan känna sanningen utan att vara sanningen, det fordras en inre renhet därtill, som kräver självbehärskning och självförnekelse.

Frihet är det andliga livets högsta lag. - Trampa din egen väg in i det okända.

GRALEN - NATTVARDSKALKEN

Gralen är för de flesta kristna liktydig med och blott ett annat namn för nattvardskalken, symbolen för det förbund Kristus ingick med mänskligheten vid nattvardens instiftande. Det är inte fel att se det så, men det är en begränsning, ty Gralen är äldre och omfattar vidare begrepp. Kalkens höjande när nattvarden begicks i lärjungaskarans krets var bekräftelse på denna sinnebilds fortlöpande kraftverkan genom alla tider. Gudomen förnyar denna kraftverkan genom de höga Mästare som tid efter annan tar gestalt på jorden, och så bindes på nytt Hans löftes band vid den urgamla symbolen.

Vi skall se det som en förnyelse av den förbindelse vår Fader ingått med sina barn att bistå oss, som en bekräftelse på att det förbund Han slutit allttjämt äger bestånd. Så som folken från de sjunkande kontinenterna såg tecknet på detta förbund i regnbågen som visade sig i skyn, när dimmorna efter katastrofen skingrades, så skall vi betrakta den symbol Gralen utgör. Och vi kan göra det därför att denna symbol kvarstått genom tiderna, vi kan uppmärksamma den långt tillbaka i människans andliga liv.

Vi behöver sådana symboler, de är hållpunkter att binda trygghetskänslan vid, såsom korset varit kristenhetens hopp och stöd. Nu har vi ingått i ett nytt tidsskede, nu måste det forna ersättas med det nya. Inte så att förstå att korset skall bort som symbolverkan, det skall leva och verka för alla dem som önskar ha detta tecken att hålla sig till. Och när de som så är bundna inte längre trampar vår jord, skall korset som kraftkälla ingå i det nya tecknet, så som varje emblem återger alla skedens olika tecken.

Att det ingår i betyder att dess kraftverkan upptages i den nya symbolen på samma sätt som Gralen kan vara kännemärke för såväl Nattvardskalken som för vår nya tids idealgestaltning. Så som Kristus höjde kalken, så skall nya gestalter framträda och höja Gralen, och dessa skall inta den ställning som tillkommer dem, när deras tid är inne. Den tiden är nära förestående. Det är våra Mästare vi har att vänta. De bidar stunden, då de kallas att framträda, men de vet alltför väl att stora ting först måste inträffa.

Kristus skall återkomma och förnya det förbund han slöt med människosläktet när kalken höjdes vid nattvardens instiftande. Så skall Hans verk fullbordas och det består i att all världen skall i Honom igenkänna sin Frälsare. När så har skett, då är människan förvandlad, då har hon lärt det hon skulle ha lärt för 2000 år sedan, att kärleken ensam är det medel som kan föra till räddning. När hon insett detta och fört insikten vidare till praktisk tillämpning då är Hans verk fullbordat och hon är färdig att med äganderätt inta den ställning på sitt nya plan som innebär förmåga att utnyttja dess alla uttrycksmedel.

Då skall Gralen höjas med dess nya innebörd som en kraftkälla att ösa ur för var man. Det har sagts att när den dagen kommer då skal människans utveckling gå mycket snabbt, då skall hon höja sig över alla begränsningar och ta sitt nya rike i besittning med hela sitt väsen inriktat på att utföra kärlekens gärningar under den Högstes visa ledning.

Så har det utlovats i Bibelns sista bok, därför kan vi se på den boken med den största förtröstan, ty att de löften kommer att infrias ser vi redan nu exempel på i de ting som dagligen inträffar. I detalj är det förutsagt som skall ske.

MOT HÖGRE VÄRLDAR

Vi vill gärna anmärka på dem som har olika åsikter mot oss i den fasta övertygelsen att våra insikter är av högre värde än andras. Även om vi är övertygade om det riktiga i vårt tänkande bör vi hålla tillbaka denna impuls till kritik, ty vi må betänka att alla har samma rätt att anse sin inställning till sanningen vara den enda rätta.

Och varför skulle vi också disputerar med dem? En tid kommer då alla vägar löper tillsammans till en, och hur vi än valt att söka det rätta, skall vi komma fram till samma mål. Somliga får kanske erfara att alla vägar inte är genvägar utan att det också finns omvägar som fördröjer färden, men de omvägarna kanske har framkallat erfarenheter av värde.

Samma rätt till frihet i tänkandet som vi kräver skall vi också bevilja andra. Det är den sanna verkligheten vi alla söker. Vi får råd av den ene och av den andre. Då gäller det att särskilja. Var finns kärleken bäst representerad, vem blottar att den sanna visheten leder rådgivarna? Och vem äger den mest djuplodande psykologiska blicken, den som tränger genom alla yttre höljen och blottar själens innersta djup?

Där du känner att KÄRLEK-VISHET tagit gestalt, där slå dig ner och tveka inte. Stanna där och träng in till kärnan. Ge dig inte med mindre än att du får svar på dina frågor. I de båda komponenterna kärlek-vishet är allt inneslutet av det gudomliga, de är så fyllda av Andens ljus att vi med dem som ledstjärna inte kan råka in i något mörker.

En vis människa handlar efter kärlekens lag, och den som hyser kärlek till allt liv vet vad vishet är. Så fyllda av varandras egenskaper är de båda att man knappast kan skilja dem åt, och dock är de två olika aspekter av den Gudom vi söker.

Ju längre vi når på vår färd in i ljusets andliga riken dess mer känner vi längtan växa till att vårt jag-medvetande skall nå förening med denna gudomliga tvåfald. Det är det monadiska planet vi når när denna längtan fullkomnats, ty de tvenne gudomliga krafterna är just principen för det monadiska planet.

Vi skall sträva högt, aldrig tro att vi är för små att nå det, ty det är sagt att vi har vår hemortsrätt i de världarna. Kalla inte en sådan strävan för övermod ty det är att förringa Guds allmakt. Många anser att vi under nu rådande jordiska förhållanden inte kan nå dit, men vi skall inte lyssna på sådant tal ty det är att tvivla på Guds löften. Gudomen tar själv gestalt i människan, och om vi kommer in på vägar som leder fel enligt våra begrepp, visar Han oss sin kärlek genom att ge oss rik erfarenhet av livet i nya former på den väg vi valt.

Dock skall vi söka nå det gudomliga på raka vägar, ty de erfarenheter som där skänkes oss är ett med den rena visheten. Längtan efter fullkomning skall vara drivfjädern, och när vi närmar oss de vidder där höga andar har sin tillvist känner vi deras närhet i de vibrerande livsfyllda gestaltningar som omger oss. Allt är ande, och vi förnimmar det pulserande livet i varje grässtrå under våra fötter och i varje sandkorn på marken. Det är den värld som tillhör vår dagliga inramning som så förvandlats.

Somliga kallar upplevelsen för extas, andra säger att det är den så mycket omskrivna men så föga förstådda mystiken som möter skådaren. Åter andra vet att kalla den för den sanna verkligheten, och den som så förstår att tolka upplevelsen och föra den med sig ner tillbaka till jordelivets grå vardag, han kan förvandla sitt liv till ständig samvaro med det gudomliga.

Så skall vi se på vår tillvaro, betrakta den med ögon som hämtar intryck från högre världar, där tyngdlöshet råder och ljuset flödar utan att bländas. Alla når dessa riken en gång, men få av oss orkar hålla kvar de lyckliga ögonblicken, och så sluter sig vardagen på nytt omkring oss och vi glömmer det upplevda.

Men när vi nu vet att de finns, dessa världar, och att de är inom räckhåll, varför nekar vi att söka dem, varför låter vi oss tyngas ner av det näraliggande? Låt oss betänka att vi en dag skall nå dessa lyckoriken och att det är vår längtan och strävan som för oss dit. Varje negativ tanke leder bort från sanningen, varje positiv för oss dit där vår längtan finner tillfredsställelse.

Så må vi då inte misströsta. Vi har en ledare som är mera värd än vi själva förstår. Låt oss följa Honom.

ANNA GRETA WIDE:

VILSEGÅNGEN KÄRLEK

Om du förstår att kärleken är blind
och lätt går vill i ödslighet och vind

och om du vet vad ingen av oss visste:
att hat är bara kärlek som gått miste

då ber vi dig om återkomst och hamn
i all vår vilsegångna kärleks namn

PÄR LAGERKVIST:

FAMNEN

Att livets varma källor inte glömma,
att mänskohjärtat ej på mildhet tömma,
ej dem förhärda emot kärleken.

Att ej oss skilja från de djupa flöden
som ge vårt inre meningsfulla öden
och viger det till goda makters vän.

Omistligt är för livet hennes rede,
hon skulle snart förgås i stormens vrede
om det slets ner dess varsamt byggda nät.
Som på en hemlig grundval allting vilar
av ömhet som med värme genomsilar
allt levande och ger sitt hägn åt det.

På jorden väldigast är inte svärden,
varmt, mjukt är vad som starkast är i världen.
En famn, ett sköte, hjärtats dunkla bo.
Fylld av sin värme är den djupa anden,
varm är den stilla, slitna modershanden,
är allt som kommer livets frö att gro.